

Misli za pridigo

V evangelijih v avgustu gre skoraj vedno za temo „kruh“. Začelo se je z berilom na zadnjo nedeljo v juliju, ko je šlo za čudež o pomnožitvi kruha: Jezus blagoslovi pet hlebov kruha in dve ribi in več tisoč ljudi se nasiti. Kako bi tak čudež potrebovali v Afriki in Aziji, kjer ljudje trpijo zaradi lakote in suše. In ne trpijo samo zaradi lakote. Če ljudje v Ugandi in Keniji pogledajo na svojo zemljo, vidijo suho zemljo in mrtvo živino, ki je poginila zaradi manjkajoče vode. Sprememba podnebja je uničila njihovo eksistenco in njihova največja sovražnika sta lakota in manjkajoče upanje. Tako mladi kot tudi stari ne vedo, kako naprej, in ta brezizhodnost jih utruja in dela bolne. Mogoče ste že sami doživeli podobno situacijo, ko niste več vedeli, kako naprej. Starejši med nami mogoče še vedo, kako je bilo med vojno, ko ni bilo kaj jesti, ko nisi vedel, kako preživeti naslednji dan.

Kaj potrebuje človek v takem položaju? Potrebni so ljudje, ki nam dajejo upanje, da se življenje lahko pozitivno nadaljuje. Potrebna je gotovost, da Bog in ljudje na tebe niso pozabili. Potrebni so ljudje, ki so pripravljeni ukrepati, da se stiska konča.

Vendar kdo more pri današnjih razsežnostih revščine na svetu še pomagati?

Mogoče gre številnim izmed nas danes tako kot Jezusovim učencem: Videli so množice ljudi, in niso vedeli kaj delati. Kako se naj nasiti tako veliko število ljudi? Andrej, Simonov brat, je takrat rekel Jezusu: »Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve ribi, a kaj je to za toliko ljudi?« Danes mogoče kdo reče: „Vsaka pomoč za lačne ljudi v Afriki je le kaplja v morje. Kaj zmorejo majhni darovi v morju korupcije in slabega gospodarjenja teh držav?“ Vendar obstaja rek, ki pravi: „Kdor nek položaj ali nekega človeka označi kot brezupen primer, ta zaloputne Bogu vrata pred nosom.“ Glavno pa je, da se ne nalezemo brezupnosti teh držav, in delamo to, kar je Jezus takrat storil.

Jezus ne gleda na pomanjkljivosti. Gleda na tisto, kar je na razpolago. Vzame hlebe kruha in ribi in jih blagoslovi. Ve, da ljubezen Očeta lahko omogoča nemogoče. To je več kot psihološki trik, ki ga marsikatera delavnica za menedžerje vidi v tem evangeliju, ko mislijo, da je treba gledati le na tisto, kar je pozitivnega in potem se zadeva uredi sama od sebe. Tu gre za čisto drugo dimenzijo – gre za resničnost ustvarjalne ljubezni. Gre za globoko zaupanje, da neskončna ljubezen Boga učinkuje tam, kjer mi s svojo ljubeznijo delamo. Ljubezen neizogibno pritegne ljubezen, to je zakon, ki se mu ga tudi Bog podredi. Ljubezen zmore tudi to, česar si nismo mogli predstaviti, ustvarja novo, podari življenje. To poznamo iz cerkvene zgodovine več stoletij. Kjer ljudje zaupajo v Boga, je kljub nasprotovanju uspelo, ustvarjati veliko dobrega: Ustanovile so se skupnosti, postavile so se šole in bolnice, pridobil se je pozitiven življenjski prostor, ki podarja življenje in to za revne ljudi. Številni takih projektov se je začelo z manj kot nekaj hlebov kruha in dve ribi. (Frančišek Asiški, Vincencij Pavelski, Janez od Boga, ...)

Če želimo danes izboljšati položaj ljudi v stiski, če se hočemo boriti proti lakoti na svetu, potem moramo najprej gledati na to, kar imamo. Tukaj v Evropi imamo več kot le pet hlebov kruha in dve ribi, ki jih lahko prispevamo, da v Afriki in Aziji nasitimo tisoče ljudi. Imamo priložnost, prispevati naš delež. Če bomo to storili, lahko zaupamo v Boga, ki bo prispeval svoje, da se bo naš dar ljubezni pomnožil. Iz enega polja, ki se ga je kupilo, lahko nastane njiva z zelenjavo, ki hrani več družin. Iz enega vodnjaka, ki smo ga skopali s pomočjo naših darov, lahko pijejo ljudje in živali ene vasi in se lahko namaka zelenjava. Naši prispevki so znak upanja, ki dajejo ljudem ne le hrano, marveč tudi upanje in voljo delati naprej. Pozvani so, naprej verjeti v lastno deželo in zaupati v Božjo pomoč.

Najbolj pomembno pa je, da taki projekti pomnožijo ljubezen in življenje na svetu. Kajti ljudje, ki so bili deležni pomoči, bodo tudi sami pripravljeni pomagati drugim. Podobno je primeru, ko se v hladnem prostoru prižge ogenj, in se ljudje ob njem segrevajo. Ko bo tem ljudem prijetno toplo, bodo to toploto ponesli domov na lastne domove in jo dajali naprej tudi sosedom in sorodnikom. Tako učinkuje „Božji kruh“, kakor je pri Janezu 6,33 zapisano: „Božji kruh je namreč tisti, ki prihaja iz nebes in daje svetu življenje.« To je načelo, kako se lahko Božje kraljestvo širi na svetu. Kjer nekaj ljudi seje ljubezen in upanje, tam bodo mnogi želi ljubezen in upanje, ki se bo naposled ponovno sejalo in tako nastaja krog, ki se širi.

Ali kako piše v razpisu Caritas: **Upanje je več kot brezup** in **sedaj je več kot nikoli**. Sedaj, pri nabirki, imamo priložnost, ljudem na območjih lakote povrniti delček upanja, da se lahko to upanje pomnoži in obrodi dobre sadove. In mogoče bo prišel čas, ko bo to upanje z obrestmi stalo pred našimi vrati, ko ga bomo najbolj potrebovali.